

متن پرسش

باسلام. ۱. چرا کار خیری که می‌کنیم نسبت به خدا می‌دهیم اما کار شر را نه؟ ۲. در بحث تشکیک وجود شما در پاورقی کتاب از برهان تا عرفان فرمودید که معنی اش این است که وجود شدت و ضعف دارد یعنی خدا شدیدترین وجود است این چگونه قابل جمع است که ما گفتیم خداوند عین وجود است نه وجود؟ ۳. خداوند یک صفات ذاتی دارد و یک صفات فعلی: اولاً آیا صفات ذاتی هم تجلی می‌کند ثانیاً اگر تجلی کند صفات ذاتی خب انسان خدا می‌شود؟ ۴. آیا اسماء خداوند عین ذات اوست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- چون خداوند عین کمال است پس از او جز خیر صادر نمی‌شود ۲- خداوند عین کمال است پس هر مرتبه از وجود که عین کمال نیست دیگر خدا نیست، مخلوق خدا است. در شرح برهان صدیقین در سیدیه‌های مربوطه این را شرح داده‌ام. ۳- صفات ذاتی مثل علم و حیات و صفات فعلی مثل رزاق بودن. صفات ذاتی مثل علم تجلی می‌کند ولی اصل علم از آن خدا است و اوست که عین علم است پس اگر آن صفت بر قلب انسان تجلی کند و آن شخص منور به نور علم الهی شود، علم او عین علم نیست تا او خدا شود ۴- اسماء الهی عین ذات او نیست بلکه ذات حضرت حق وقتی با صفتی خاص جلوه کند آن صفت را اسم می‌گویند. موفق باشید